

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi kotieläintuotannon ohjaamisesta eräissä tapauksissa

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan vuoden 1986 loppuun voimassa olevan kotieläintuotannon ohjaamisesta eräissä tapauksissa annetun lain (1080/81, muut. 262/83, 15/84, 274/84 ja 571/84) jatkoksi säädettäväksi uusi samannimikkeinen laki, joka olisi voimassa vuoden 1985 alusta vuoden 1988 loppuun. Lakiehdotuksen tarkoituksena olisi voimassa olevan lain tavoin kehittää ja ohjata nautakarja-, sika- ja kanatalousyritysten kokoa ja määrää tuotanto- ja markkinointitilanteen huomioon ottavalla tavalla sekä siten, että tuotanto perustuisi perheviljelmätyyppiseen maatilatalouteen.

Tarkoituksena on, että voimassa olevan lain säännöksiä vastaavasti lupia myönnettäisiin vuonna 1985 vain sukupolvenvaihdostapauksissa ja erityisistä syistä myös muulloin yrittäjän vaihtuessa yrityksen jatkamiseen enintään entisessä laajuudessa. Lakiesityksestä on jätetty pois lypsykarjataloutta koskevat säännökset maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annetun lain (570/84) 34 §:ssä edellytetyllä tavalla.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1985 alusta.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne

1.1. Lainsäädäntö

Kotieläintuotannon ohjaamisesta eräissä tapauksissa annetussa laissa (1080/81) muutoksinen on säädetty niistä edellytyksistä, joilla nautakarja-, sikatalous- ja kanatalousyritystä saadaan ryhtyä harjoittamaan tai laajentamaan. Laissa on säädetty kokorajat, joita suurempien yritysten perustamiseen tai laajentamiseen on saatava maatalouspiirin maataloustoimiston tai maatilahallituksen lupa. Laissa on säädetty myös enimmäisrajat, joita suurempiin yksiköihin lupaa ei saa myöntää.

Sanotun lain 5 §:n 1 momentin mukaan, sellaisena kuin se on 13 päivänä tammikuuta 1984 annetussa laissa (15/84), edellä tarkoitettua lupaa nautakarja-, sikatalous- ja kanatalousyrityksen perustamiseen tai laajentamiseen ei saa kuitenkaan myöntää ennen 1 päivää tammikuuta

1985 muulloin kuin lähinnä sukupolvenvaihdostapauksissa yrityksen jatkamiseen enintään entisessä laajuudessa. Sen estämättä, mitä 1 momentissa on säädetty, saadaan 5 §:n 2 momentin (571/84) mukaan lupa myöntää maatalouspiirin luvan vaatiman nautakarjatalousyrityksen perustamiseen tai laajentamiseen maatilalain mukaisella rakentamisavustusalueella sekä erityisistä syistä myös maatilalla laillisesti harjoitetun yrityksen jatkamiseen enintään entisessä laajuudessa yritystoiminnan harjoittajan vaihduttua muissakin kuin 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa.

Nykyinen laki on voimassa vuoden 1986 loppuun saakka ja lupien myöntämistä koskeva rajoitus päättyy vuoden 1984 lopussa.

1.2. Tuotanto- ja markkinatilanne

Tärkeimpien kotieläintuotteiden ylituotanto ja siitä aiheutuva vientitarve on pysynyt suurena

kuluvan vuoden aikana. Kotieläintuotteiden vähäinen kysyntä maailmanmarkkinoilla on vaikeuttanut ylijäämien markkinointia.

Maidon tuotannon arvioidaan supistuvan kuluvana vuonna noin 1 prosentilla vuoden 1983 tasosta. Meijeriin toimitettavan maitomäärän arvioidaan olevan tänä vuonna noin 2920 miljoonaa litraa. Maidon kaksihintajärjestelmän ja maidontuotannon vähentämissopimusten vaikutuksesta vuoden 1985 tuotannoksi arvioidaan 2850—2900 miljoonaa litraa. Maataloustulolaissa määritetyt valtion markkinoimisvastuun enimmäismäärät ovat tänä vuonna 2760 miljoonaa litraa ja ensi vuonna 2730 miljoonaa litraa maitoa. Maidontuotannon omavaraisuusprosentti on tänä vuonna noin 133.

Naudanlihan tuotannon arvioidaan tänä vuonna pysyvän vuoden 1983 tuotannon tasolla. Vientitarpeeksi arvioidaan 15 miljoonaa kiloa. Vuonna 1985 naudanlihan tuotannon ja vientitarpeen arvioidaan pysyvän kuluvan vuoden tasolla. Naudanlihan omavaraisuustaso on noin 115 prosenttia.

Sianlihaa on kuluvan vuoden aikana tullut markkinoille vähemmän kuin vuotta aikaisemmin. Sianlihan vientitarpeeksi arvioidaan tänä vuonna noin 20 miljoonaa kiloa. Omavaraisuustaso on noin 113 prosenttia. Vuonna 1985 ylijäämän arvioidaan edelleen hieman supistuvan.

Kananmunien tuotannon odotetaan kuluvana vuonna olevan yhteensä runsaat 88 miljoonaa kiloa. Vientitarpeeksi arvioidaan 36 miljoonaa kiloa. Kananmunien tuotanto ylittää siten noin 70 prosentilla kotimaan kulutuksen. Vuonna 1985 vientitarpeen arvioidaan hieman supistuvan.

Vaikka lihan vientitarve on tänä vuonna pienempi kuin vuonna 1983, arvioidaan kotieläintuotteiden kokonaisvientikustannusten nousevan noin 13 prosenttia vuodesta 1983. Viime vuonna kotieläintuotteiden vientitukeen käytettiin noin 1660 miljoonaa markkaa. Tänä vuonna tuen tarpeeksi arvioidaan 1880 miljoonaa markkaa. Vuoden 1985 tulo- ja menoarvioesityksessä kotieläintuotteiden vientitukeen ehdotetaan yhteensä 1991 miljoonaa markkaa. Suuri ylituotanto ja maataloustulolaissa määritetyt valtion markkinoi-

misvastuun enimmäismäärät ovat merkinneet myös maatalouden markkinoimisvastuusuuden kasvua. Maataloudelta peritään tänä vuonna vientikustannusten kattamiseen noin 500 miljoonaa markkaa valmisteveroilla sekä vientikustannus- ja markkinoimismaksuilla. Vuonna 1985 maataloudelta tulisi periä tämänhetkisten arvioiden mukaan noin 505 miljoonaa markkaa.

2. Ehdotus uudeksi laiksi

Kotieläintuotteiden ylituotannosta aiheutuvien vientikustannusten kasvaessa ja vientimarkkinoiden pysyessä edelleen vaikeina hallitus pitää välttämättömänä jatkaa tuotannon rajoittamista ja tasapainottamista tarkoittavia toimenpiteitä. Kotieläintuotannon ohjaaminen rajoittamalla uusien yksiköiden perustamista ja olemassa olevien yksiköiden laajentamista on peruslähtökohta tuotannon ohjaamis- ja tasapainottamistoimenpiteille.

Nyt annettava ehdotus uudeksi laiksi kotieläintuotannon ohjaamisesta eräissä tapauksissa on pääosiltaan samanlainen tällä hetkellä voimassa olevan lain kanssa. Merkittävimpinä muutoksina nykyiseen lakiin verrattuna ehdotetaan lakia jatkettavaksi kahdella vuodella vuoden 1988 loppuun ja lupien myöntämistä koskevia rajoituksia ehdotetaan jatkettavaksi vuoden 1985 loppuun. Koska käytännössä on täsmällisen tiukka linja osoittautunut joissakin tapauksissa kohtuuttomaksi, ehdotetaan, että viranomaisille annettaisiin kuitenkin tietty harkintavalta lupien myöntämiseen. Lakiesitykseen on tehty myös maidon kaksihintajärjestelmän voimaantulon edellyttämät muutokset.

3. Taloudelliset vaikutukset

Lakiehdotuksen keskeisenä tavoitteena on pyrkiä ohjaamaan tuotantoa siten, että maatalouden ylituotannosta aiheutuvia vientikustannuksia voitaisiin vähentää. Esitys ei aiheuta organisatorisia muutoksia.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 §. Ehdotetun lain, kuten nykyisenkin lain, tarkoituksena on puheenaolevien kotieläinryitysten koon kehittäminen ja tuotannon ohjaaminen markkinatilanteen huomioon ottaen siten, että tuotanto perustuu perheviljelmätyyppiseen maatilatalouteen.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi toinen momentti, jossa todetaan, että laki ei koske lypsylehmiä maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annetun lain (570/84) 34 §:ssä edellytetyllä tavalla.

2 §. Pykälässä säädettäisiin niiden yritysten koosta, joiden aloittaminen tai laajentaminen olisi luvanvaraista. Luparajat ehdotetaan pidettäväksi nykyisen lain mukaisina kuitenkin siten muutettuna, että lypsylehmiä ei otettaisi huomioon nautakarjatalousyrityksen kokoa laskettaessa. Erityisistä syistä voisi maa- ja metsätalousministeriö myöntää luvan tämän lain rajoitusten estämättä jalostus-, koe- ja opetustoimintaa harjoittavalle nautakarja-, sika- tai kanatalousyritykselle.

3—4 §. Pykälät ovat pääosin samat kuin voimassa olevan lain vastaavat pykälät. 4 §:n 2 momentin sanontaa on hieman täsmennetty.

5 §. Voimassa olevan lain 5 §:ssä säädettyjä lupien myöntämisaikajaksia ehdotetaan jatkettavaksi vuodelle 1 päivään tammikuuta 1986 saakka. Lupien myöntämisaikajaksia ehdotetaan kuitenkin muutettavaksi siten, että maa- ja metsätalousministeriö voi väliaikaisten rajoitusten estämättä myöntää luvan yrityksen laajentamiseen, mikäli laajentamista ei ole pidettävä olennaisena ja sitä voidaan kohtuusnäkökohdat huomioon ottaen pitää asianmukaisena. Hallitus korostaa, että 3 momentin soveltamisessa on kysymys poikkeuksellisesta menettelystä ja että sitä sovellettaisiin

vain silloin, kun yrittäjän olosuhteissa on tapahtunut sellaisia odottamattomia muutoksia, joiden seurauksena viljelijäperheen toimeentulo vaarantuisi ilman tuotannon laajentamislupaa. Tällaisia muutoksia olisivat lähinnä tulipalon tai jonkin luonnonilmiön aiheuttama tuotantokennuksen tuhoutuminen ja viljelijän tai muun kotieläinten hoidosta vastanneen viljelijäperheen jäsenen sairaus tai loukkaantuminen.

Maa- ja metsätalousministeriön päätökseen ei 10 §:n mukaan saisi hakea muutosta valittamalla.

Maidon kaksihintajärjestelmän voimaantulo 1.1.1985 merkitsee sitä, että lypsylehmien lukumäärää säädellään koko maassa kaksihintajärjestelmän avulla.

6—7 §. Pykälät ovat samat kuin voimassa olevassa laissa.

8 §. Pykälään on lisätty uusi 3 momentti ja 4 momentin säännöksiä on täsmennetty.

9 §. Sama kuin voimassa olevassa laissa.

10—11 §. Näissä pykälissä ehdotetaan säädettäväksi valitusmenettely ja virka-avun saantimahdollisuus. Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä ei perittäisi 10 §:n mukaan leimaveroa.

12 §. Sama kuin voimassa olevan lain 11 §.

13 §. Tässä pykälässä annettaisiin aikaisempaa täsmällisemmät määräykset luvan peruuttamisesta.

14 §. Nykyisen lain 13 §.

15 §. Pykälässä ehdotetaan lain olevan voimassa 1.1.1985—31.12.1988. Samalla ehdotetaan kumottavaksi nykyinen laki siihen tehtyine muutoksineen.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

kotieläintuotannon ohjaamisesta eräissä tapauksissa

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tämän lain tarkoituksena on nautakarja-, sika- ja kanatalousyritysten koon kehittäminen ja tuotannon ohjaaminen tuotanto- ja markkinointitilanteen vaatimukset huomioon ottavalla tavalla ja siten, että tuotanto perustuu perheviljelmätyyppiseen maatilatalouteen.

Tätä lakia sovellettaessa ei yrityksissä olevia lypsylehmiä, joiden tuottama maito toimitetaan

meijeriin, oteta huomioon muilta osin kuin harkittaessa täyttyvätkö yrityksen osalta 4 §:ssä säädetyt luvan saamisen edellytyksenä olevat rehuomavaraisuusvaatimukset.

2 §

Ilman maatalouspiiriin maataloustoimiston lupaa ei saa ryhtyä harjoittamaan tai laajentamaan

1) nautakarjatalousyritystä, jossa on enemmän kuin 30 mutta enintään 60 nautaeläintä;

2) sikatalousyritystä, jossa on enemmän kuin 25 mutta vähemmän kuin 200 yli kahdeksan viikon ikäistä sikaa, jolloin sikojen lukumäärää laskettaessa katsotaan emakon vastaavan viittä sikaa; eikä

3) kanatalousyritystä, jossa on enemmän kuin 100 mutta vähemmän kuin 1 000 tuotantoiässä olevaa munivaa kanaa tai jossa kasvatetaan yhdellä kertaa enemmän kuin 15 000 mutta enintään 30 000 teuraskananpoikaa.

Ilman maatilahallituksen lupaa ei saa ryhtyä harjoittamaan tai laajentamaan nautakarjatalousyritystä, jossa on enemmän kuin 60 nautaeläintä, tai sikatalousyritystä, jossa on vähintään 200 edellä 1 momentissa tarkoitettua sikaa, tai kanatalousyritystä, jossa on vähintään 1 000 tuotantoiässä olevaa munivaa kanaa taikka kanatalousyritystä, jossa kasvatetaan yhdellä kertaa enemmän kuin 30 000 teuraskananpoikaa.

Lupaa ei kuitenkaan saa myöntää sellaisen nautakarja-, sika- tai kanatalousyrityksen harjoittamista varten, jossa on enemmän kuin 120 nautaeläintä tai enemmän kuin 400 edellä 1 momentissa tarkoitettua sikaa taikka enemmän kuin 4 000 tuotantoiässä olevaa munivaa kanaa.

Erityisistä syistä voi maa- ja metsätalousministeriö maatilahallituksen esityksestä myöntää luvan tässä laissa tarkoitettujen rajoitusten estämättä jalostus-, koe- ja opetustoimintaa harjoittavalle yritykselle.

3 §

Lupa voidaan myöntää vain yksityiselle viljelijälle ja yksityisten viljelijöiden perustamalle nautakarja-, sika- tai kanataloutta harjoittavalle yhtymälle.

Jos yksityinen viljelijä on osakkaana 1 momentissa tarkoitettussa yhtymässä, katsotaan hänen osuutensa yhtymässä hänen tuotantoonsa kuuluvaksi 2 §:n säännöstä sovellettaessa. Yhtymän tuotannon laajuuteen katsotaan kuuluvan myös osakkaiden erikseen pitämien eläinten määrä 2 §:n säännöstä sovellettaessa.

Lupa voidaan myöntää yksityiselle ja yhtymälle vain yhden yrityksen pitämiseen.

4 §

Lupa voidaan myöntää vain sellaisen 2 §:ssä tarkoitettun yrityksen harjoittamista varten, jota hoidetaan pääasiassa yksityisen viljelijän ja hänen perheensä työllä maatilalla, jolla viljelijä asuu ja jolta on mahdollisuus saada, milloin kysymys on

2 §:n 1 momentissa tarkoitettusta yrityksestä, vähintään kaksi kolmasosaa tai milloin kysymys on 2 §:n 2 momentissa tarkoitettusta yrityksestä vähintään kolme neljäsosaa yrityksen rehuntarpeesta. Milloin kuitenkin on kysymys 2 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettusta teuraskananpoikia kasvattavasta yrityksestä, on rehuomavaraisuuden osalta luvan myöntämisen edellytyksenä, että maatilalta on mahdollisuus saada kaksiviidesosaa yrityksen rehuntarpeesta.

Edellytyksenä luvan myöntämiseen 3 §:n 1 momentissa tarkoitettulle yhtymälle on, että yritystä hoidetaan pääasiassa osakkaiden ja heidän perheidensä työllä, ja että kukin osakas asuu yrityksen toimipaikalla tai sen läheisyydessä hallitsemallaan maatilalla ja harjoittaa sillä pääasiassa omalla ja perheensä työllä maatilataloutta sekä että kyseisiltä maatioilta on mahdollisuus saada vähintään 1 momentissa mainittu osa yrityksen rehuntarpeesta.

Edellä 1 momentissa mainitun tilakokoa ja työn käyttöä sekä rehunsaantia koskevan vaatimuksen ja 2 §:n 3 momentissa mainitun kiellon estämättä voi maatilahallitus myöntää luvan, jollei erityisistä syistä muuta johdu, maatilalla laillisesti harjoitetun yrityksen jatkamiseen entisessä laajuudessa yritystoiminnan harjoittajan vaihduttua. Tilakokoa ja työn käyttöä koskevasta vaatimuksesta voidaan kuitenkin poiketa vain silloin, kun kysymys on sukupolvenvaihdoksesta.

5 §

Tässä laissa tarkoitettun luvan nautakarja-, sika- ja kanatalous- ja kanatalousyrityksen perustamiseen tai laajentamiseen saa maatilahallitus tai maatalouspiiriin maataloustoimisto myöntää ennen 1 päivää tammikuuta 1986 vain yrityksen harjoittajan kuolin- tai konkurssipesälle, yrityksen omistajaksi perintöoikeudellisen saannon kautta tulleelle henkilölle, tai kun yrityksen ostajana on myyjän puoliso tai henkilö, joka perintökaaren (40/65) 2 luvun mukaan voisi periä myyjän, myyjän ottoplasi tai kasvattilapsi taikka tällaisen henkilön puoliso, taikka kun kysymyksessä on maatalousyrittäjien eläkelain (467/69) 6 b §:n 7 momentin mukainen sukupolvenvaihdos. Lupa voidaan sanotuissa tapauksissa myöntää yrityksen jatkamiseen enintään entisessä laajuudessa.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa on säädetty, saadaan lupa myöntää 2 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettun yrityksen perustamiseen tai laajentamiseen maatilalain 74 §:n 2 momentin (351/83) mukaisella rakentamisavustusalueella sekä erityisistä syistä myös maatilalla laillisesti

harjoitetun yrityksen jatkamiseen enintään entisessä laajuudessa yritystoiminnan harjoittajan vaihduttua muissakin kuin 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa.

Maa- ja metsätalousministeriö voi lisäksi maatilahallituksen esityksestä, pyydettyään lausunnon maatalouden markkinointineuvostolta, 1 ja 2 momentin estämättä myöntää luvan yrityksen laajentamiseen, mikäli laajentamista ei ole pidettävä olennaisena ja sitä voidaan kohtuuskäytökohdat huomioon ottaen pitää asianmukaisena.

6 §

Jollei tämän lain säännöksistä muuta johdu, on luvan myöntämisestä kuolinpesälle voimassa, mitä yksityisen viljelijän osalta on säädetty. Kuolinpesän katsotaan täyttävän 4 §:n 1 momentissa säädetty viljelijän ja hänen perheensä työn käyttöä sekä maatilalla asumista tarkoittavat edellytykset, kun yritystä hoidetaan pääasiassa kuolinpesän jonkun osakkaan ja hänen perheensä työllä ja kun joku osakkaista asuu maatilalla.

Yksityisen viljelijän sekä yhtymän osakkaan katsotaan täyttävän 4 §:n 1 momentissa säädetyn maatilalla asumista tarkoittavan vaatimuksen myös silloin, kun hän asuu maatilalla välittömässä läheisyydessä tai kun hänen poissaolonsa siltä on luonteeltaan tilapäistä. Laskettaessa, voidaanko viljelijän maatilalta tai osakkaiden maatioilta saada mainitussa momentissa tarkoitettu osa yrityksen rehuntarpeesta, ei maatilalla katsota kuuluvaksi sellaista vuokrasopimuksen nojalla hallittua peltoa, jonka jäljellä oleva vuokra-aika lupaa haettaessa on vähemmän kuin kolme vuotta.

7 §

Luvan ehdoksi on pantava, että hakijan on nautakarja-, sika- ja kanataloutta harjoittaessaan noudatettava terveydenhoidosta, ympäristönsuojelusta ja eläinsuojelusta annettuja säännöksiä ja määräyksiä. Lupaan voidaan liittää myös tehokkaan valvonnan turvaamiseksi ja väärinkäytösten estämiseksi tarpeellisia ehtoja.

8 §

Maatilahallituksen edustajalla on oikeus tarkastaa asianomaiset tuotantolaitokset. Hänelle on vaadittaessa annettava ne tiedot, jotka ovat tarpeen sen valvomiseksi, että tätä lakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä noudatetaan.

Jokaisen on maatilahallituksen kehotuksesta annettava tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten valvontaa varten sellai-

sia tietoja, jotka selviävät hänen hallussaan olevista asiakirjoista, mikäli ne eivät koske sellaista asiaa, josta hänellä lain mukaan on oikeus kieltäytyä todistamasta muulla perusteella kuin sillä, että liike- tai ammattisalaisuus tulisi ilmaista.

Joka on saanut tämän lain mukaista tehtävää täyttäessään tietoja yksityisen taloudellisesta asemasta taikka liike- tai ammattisalaisuudesta ei saa niitä ilmaista, ellei se, jonka hyväksi vaihtiovelvollisuus on säädetty, suostu tietojen ilmaisemiseen.

Edellä 3 momentissa tarkoitettuja tietoja on kuitenkin oikeus antaa syyttäjä- ja poliisiviranomaisille rikoksen selvittämiseksi ja asianomaisen viranomaisen päätöksestä tehtyä muutoksenhaku tutkivalle viranomaiselle sekä muille laissa sellaisten tietojen saantiin oikeutetuille viranomaisille.

9 §

Nautakarja-, sika- ja kanatalousyrittäjän harjoittajan kuolin- tai konkurssipesällä on oikeus jatkaa yrityksen harjoittamista entisessä laajuudessa pesän loppuselvittelyä varten ilman tässä laissa tarkoitettua lupaa kahden vuoden ajan yrityksen harjoittajan kuolemasta tai konkurssin alkamispäivästä lukien.

10 §

Maatalouspiiriin maataloustoimiston ja maatilahallituksen tämän lain nojalla tekemään päätökseen saa hakea muutosta valittamalla siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) on säädetty. Maa- ja metsätalousministeriön tämän lain nojalla tekemään päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

Haettaessa muutosta maataloustoimiston päätökseen, voidaan valituskirja toimittaa myös maataloustoimistolle, jonka on lähetettävä valituskirja sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta maatilahallitukselle.

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä ei peritä leimaveroa.

11 §

Ulosotonhaltija ja poliisi ovat velvollisia antamaan virka-apua tässä laissa tarkoitetuissa asioissa.

12 §

Joka rikkoo tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä, rangaistakoon, ellei muualla laissa ole ankarampaa rangaistusta säädetty, sakolla.

13 §

Luvan saajan on välittömästi ilmoitettava maataloustoimistolle luvan perusteella aloittamastaan tai laajentamastaan toiminnasta.

Tämän lain nojalla myönnetty lupa on peruutettava, jos nautakarja-, sika- tai kanatalousyrittäjä ei enää täytä luvan myöntämisen edellytyksiä tai jos lupaehtoja ei noudateta taikka jos luvan perusteella ei kolmen vuoden kuluessa sen myöntämisestä ole ryhdytty luvassa tarkoitettuun toimintaan, ei kuitenkaan jos lupaehtojen rikkomista tai viivästymistä on pidettävä olosuhteet huomioon ottaen vähäisenä. Jos luvansaaja on tehnyt luvan perusteella tapahtuvaan toimintaan ryhtymiseksi merkittäviä uhrauksia tuotantorakennuksen rakentamiseksi, laajentamiseksi tai peruskorjaamiseksi, ei lupaa kuitenkaan saa toiminnan aloittamatta jättämisen vuoksi peruuttaa, ellei viittä vuotta ole kulunut luvan myöntämisestä. Lupa voidaan peruuttaa myös jos 12 §:ssä tarkoitettu rikkomus on vakavan laatuinen taikka jos se rangaistuksesta huolimatta jatkuu tai uudistuu.

14 §

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

15 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1985 ja se on voimassa vuoden 1988 loppuun. Tällä lailla kumotaan kotieläintuotannon ohjauksesta eräissä tapauksissa 30 päivänä joulukuuta 1981 annettu laki (1080/81) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Tässä laissa tarkoitettulla nautakarja-, sika- tai kanatalousyrittäjällä aikaisemman lainsäädännön nojalla myönnetyn luvan peruuttamiseen nähden on voimassa, mitä 13 §:n 2 momentissa on säädetty.

Sen estämättä, mitä tässä laissa on luvan myöntämisestä säädetty, on lupa myönnettävä, jos yrityksen harjoittaja on ennen 9 päivää joulukuuta 1983 tehnyt yrityksen aloittamiseksi tai laajentamiseksi merkittäviä taloudellisia uhrauksia tai sanotussa tarkoituksessa sitovasti velvoittanut sellaisen tekemiseen tai jos henkilö on vuonna 1983 tai 1984 saanut hanketta varten maatilalain (188/77) mukaisen rakentamislainan eikä aloittamiseen tai laajentamiseen olisi kotieläintuotannon ohjauksesta eräissä tapauksissa annettua lakia (1080/81), sellaisena kuin se on muutettuna 18 päivänä maaliskuuta 1983 annetulla lailla (262/83), ja sen nojalla annettuja säännöksiä soveltaen tarvittu lupaa tai lupa olisi sanottuja säännöksiä soveltaen ollut myönnettävä.

Helsingissä 2 päivänä marraskuuta 1984

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Maa- ja metsätalousministeri *Toivo Yläjärvi*